

Not in something which is called קדש

לא במידי דאיקרי קדש –

OVERVIEW

The תרומה stated that the בני ברזילי were only able to eat דרבנן, but not תרומה דאורייתא. The גמרא asked, but the פסוק preventing the בני ברזילי from eating stated, אשר לא יאכלו מקדש הקדשים, indicating that they were only forbidden from eating קדש, but not from eating תרומה [דאורייתא]. The גמרא responded that the word קדש refers to תרומה and the word קדשים refers to קדשים, so the בני ברזילי were prohibited from eating both תרומה [דאורייתא] and קדשים. Our תוספות explains why it was necessary for the פסוק to say both קדש and קדשים.

תוספות asks:

ואם תאמר תרומה נמי איקרי קדשים דכתיב¹ ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים -
 And if you will say; but תרומה is also called קדשים, as it is written, 'and the sun
 will set and he will become טהור and afterwards he may eat from the קדשים' -
 והוא קרא איירי בתרומה² דהעריב שמשו אוכל בתרומה³ -

And that פסוק, which permits the טמא to eat מן הקדשים after sunset **is referring to** **טמא שנטהר** only, and not to קדשים, as the גמרא states **that after sunset the** **may eat תרומה** (but not קדשים); so why do we need two פסוקים to teach us that the בני ברזילי cannot eat קדשים ותרומה, if it would just have said לא יאכלו מן הקדשים we would know that if refers to both תרומה and קדשים, since תרומה is also referred to as קדשים?!

תוספות answers:

ויש לומר דודאי גבי טמא תרומה מיקרי קדשים -

And one can say; that certainly regarding a כהן טמא we find that תרומה is called קדשים (in the פסוק just mentioned) -

אבל הכא אאכילת זר קאמר דלא אשכחן קדשים גבי אכילת זר:⁴

However here by the בני ברזילי we are discussing the prohibition of a זר eating תרומה, and we do not find the term קדשים regarding the prohibition of זר אכילת in תרומה. However, we do find the term קדש used for בתרומה זר אכילת as the גמרא cites וכל זר לא יאכל

ד איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא. The פסוקים there read; ויקרא (אמור) כב, 1 ו נפש אשר תגע בו נפש או איש אשר תצא ממנו שכתב זרע. ה או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו. ו נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים. 2 ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא

² See previous footnote # 1. It cannot be referring to קדשים because the טמאים cannot eat קדשים with הערב alone, they must first bring קרבנות on the next day to be able to eat קדשים. However they are permitted to eat הערב after they are טובל and שמש.

³ See יבמות עד, ב.

⁴ See 'Thinking it over'.

קדש. Therefore it was necessary for the פסוק to write that the בני ברזילי (who were suspected of being זרים) cannot eat מקדש (referring to תרומה) and הקדשים (referring to מזבח).⁵

SUMMARY

תרומה is referred to as קדשים only regarding a טמא; regarding a זר it is referred to (only) as קדש.

THINKING IT OVER

How can we explain that even though תרומה is referred to as קדשים regarding a כהן, it is not referred to as קדשים regarding a זר?!⁵ Seemingly the name קדשים is referring to the תרומה (which is the same in all cases) and not to the purported eater (the כהן טמא or the זר).⁶

⁵ See footnote # 4.

⁶ See אור החמה ואמרי יצחק.